

Χαρίκλεια Ιωαννίδου

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Θα ήθελα να τονίσω ότι είμαστε ένα μικρό και ακριτικό Τμήμα, και συναντήσεις σαν τη σημερινή αποτελούν το οξυγόνο μας. Ας μην κρυβόμαστε: γνωρίζουμε όλοι ότι το Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας, (ίσως και όλα τα Τμήματα, όλων των Πανεπιστημίων της χώρας μας, αλλά αυτό δεν μας απασχολεί αυτή τη στιγμή), λειτουργεί ως προσομοιωτής. Διαθέτουμε εικονικά κτίρια, εικονική βιβλιοθήκη, εικονικά βιβλία, εικονικό εξοπλισμό, εικονικό διοικητικό προσωπικό. Όμως οι φιλοδοξίες μας, οι οποίες είναι μεγάλες, βασίζονται μόνο σε ένα, μοναδικό, και ευτυχώς υπαρκτό αγαθό: στο μυαλό των διδασκόντων και των διδασκομένων. Στηριζόμαστε αποκλειστικά στη πνευματική αγωνία του έμπνηχου υλικού μας, παρά στις ούτως ή άλλως ανύπαρκτες χορηγίες. Και δεν είναι μεγαλομανιακή φαντασίωση ο στόχος μας να γίνουμε ένα μεγάλης εμβέλειας Πανεπιστημιακό Τμήμα. Θα το προσπαθήσουμε με σοβαρές δυνατότητες επιτυχίας, φτάνει να διαθέτουμε τουλάχιστον τα στερεότυπα κείμενα.

Σαν Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας παράγουμε και προάγουμε πολιτισμό. Ένα σπάνιο, φθηνό στην παραγωγή του, για να μιλήσω με χύδην όρους, και εξαγωγίμο προϊόν. Θα πρέπει να το συνειδητοποιήσει αυτό το Πανεπιστήμιό μας και να μας βοηθήσει να αναδειχθούμε, προς όφελος ολόκληρου του Δημοκρατείου.

Όσο για τη σημερινή συνάντηση, για να διαστρεβλώσω μια ρήση του Wittgenstein,¹ «για ό,τι δεν μπορούμε να μιλήσουμε, καλύτερα να σιωπούμε». Και σίγουρα, εγώ θα ήμουν ο τελευταίος άνθρωπος που θα μπορούσε να προλογίσει μια φιλοσοφική συνάντηση. Πολύ περισσότερο που η φιλοσοφία είναι μια επιστήμη (;) που πεισματικά αντιστέκεται σε κάθε απόπειρα ορισμού της. Παρόλα αυτά, με μεγάλο ενδιαφέρον περιμένουμε να παρακολουθήσουμε τους φιλοσόφους να εκτελούν τις ανάλαφρα επιδέξιες πνευματικές τους ασκήσεις, οι οποίες μπορεί ενίοτε να είναι επικίνδυνες για μας, τους

1. Wittgenstein, Tractatus Logico-Philosophicus.

υποκείμενους δημιουργούς, αλλά πάντα γοητευτικές. Το ίδιο ενδιαφέρον προσιωνίζεται και η διάδρασή τους με τους φιλοσοφούντες συναδέλφους.

